

Folkeskolereform og musikskolerne

Hvordan kan musik- og kulturskolernes særlige kompetencer bringes i spil med grundskolernes fagudbud og med de nye fælles mål? Hvordan kan vi bruge musikfaget og musik-/kulturskolerne i nytænkningen af fagrelevante forløb og aktiviteter som højner elevernes faglige udbytte?

Jeg er optaget af at udnytte folkeskolereformens momentum til at skabe nogle nye muligheder. Det skal ikke kun handle om at få nogle nye musikalske kompetencer ind i skolen, men om at begge miljøer skal vokse og blomstre (win-win). Grundskolerne kan bruge musikskolelærernes mange musikalske erfaringer, samtidig med at musikskolerne kan supplere den praktiske musikudfoldelse som de normalt står for, med en videnstilgang, så eleverne også lærer noget om musik og hvad musik betyder for os mennesker.

I mit arbejde tager jeg udgangspunkt i et globalt udsyn. Min musiketnologiske baggrund (med erfaring med musik fra hele verden), og min forskning i indvandremiljøerne, førte til ideen om at søge emner på tværs af kulturer og traditioner som kan binde musik fra nær og fjern sammen, til brug i undervisning. Her er dog ikke tale om et etnisk projekt eller om at præsentere en eller to fremmede musiktraditioner i en musiktime. Udsynet bruges til at stille skarper på den musik vi beskæftiger os med, uanset kultur eller genre. I stedet for at snakke ud fra en fælles vestlig (klassisk?) musik(ind) forståelse, ser vi på musikken udefra. Det kan give et friskt blik, nye muligheder, og skabe bedre plads til de børn og unge som ikke lige er vokset op med lærernes musikalske baggrund, kulturelt eller socialt. Denne tankegang kan udfoldes i mange forskellige undervisningsforløb. Her antydes forslag om musik-fysik, musik i brylluppet, musik og billedkunst, hoffernes musik, de store rejsers musik. Men der er mange andre muligheder som jeg gerne vil udvikle i samarbejde med lokale partnere.

Mine erfaringer har hidtil vist, at der er en række sidegevinster ved at bruge det globale udsyn og en tværkulturel tematisk tilgang:

- **Tværfaglighed** med andre fag vokser som en nødvendighed ud af et fælles spørgsmål, ikke som en pligt. Det styrker motivationen og bæredygtigheden på længere sigt.
- Gennem tværfaglige sammenhænge kan musik blive inddraget på **klassetrin hvor der ikke er musiktimer** og i flere sammenhænge end der er musiktimer.
- Gennem deltagelse i faglige forløb **legitimeres musik som fag** og som faglig medspiller.
- Alle emnerne har et meget **højt fagligt videns-/ambitionsniveau**. Der skal tænkes over tingene, der er brug for masser af viden, for at kunne løse opgaverne. På den måde kan musikfaget få mere faglig pondus. Musik bliver mere end blot pynt og underholdning.
- **Inklusion** – eller rummelighed som jeg foretrækker at kalde det – forudsætter at der er plads til både forskellighed og lighed. Elever skal ikke opleve sig som kulturelle repræsentanter, men kunne vælge frit. De bør se en mangfoldighed af kulturelle udtryk, nogle nye og nogle de kan relatere sig til. Men det skal være inddraget på naturlig vis, som en del af større emner, ikke som f.eks. exotica.
- **Kreativitet** – trods betegnelsen 'kreativt fag' er musikfaget ofte meget reproducerende. Med inddragelsen af en mangfoldighed af musikformer bliver det umuligt for eleverne at reproducere, de kender ikke koderne. Det skaber sprækker i forventningerne som kan muliggøre en mere kreativ tænkning og innovative løsninger.
- **Sproglig bevidsthed** – instrumenter og stilarter har forskellige navne over hele jorden, og vi taler og synger på forskellige sprog. Ved at arbejde med musik på tværs af kulturer og traditioner, introduceres eleverne til en sproglig mangfoldighed. I forlængelse heraf kan der leges med forskellige metriske traditioner, forskellige prosodier etc.